

Kifutó az akácfák alatt

A házban és a ház körül minden az alpaka-témához illeszkedik, nemcsak az akácfákkal szegélyezett, tágas kifutó, ahol kedvükre futkározhatnak az állatok, hanem odabent a különféle színű játékalpakák, a kisebb-nagyobb, alpakamintás faliszőnyegek, de még az ajtókitámasztó és a kulcstartó is ilyen formájú. Sőt, a saját csirkeudvarban kapirgáló selyemtyúkok is szakasztott úgy néznek ki szörre emlékeztető tollruhájukkal és a fejük búbján billegő tollpamaccsal, mintha egy varázsló alpakából változtatta volna át őket madárrá. A háztartáshoz tartozik még Ed, a mudi fajtájú magyar pásztorkutya, aki hangos csaholással jelzi a látogatók érkezését, és Krisztina kedvencei, a három cica, akik közül egy velük együtt Hollandiából költözött ide, a másik kettő már itteni szerzemény.

Miért szeretjük az alpakákat?

Életemben először az Amszterdamban élő lányomtól hallottam róla, hogy arrafelé létezik az alpaka-sétáltatás mint rendkívül népszerű tevékenység. Ők valahová Scheveningen mellé autóztak el, hogy kipróbálhassák, miután előtte online jegyet vettek, és türelmesen kivárták a sorukat. Ezek után csodálkozva kaptam fel a fejem, amikor megtudtam, hogy egy Kecskemét mellett élő magyar-holland házaspárnak köszönhetően a műfaj Magyarországon is meghonosodott. Krisztina és Jörgen holland és belga minták nyomán nyitotta meg Helvécián az **Alpacacamp** nevű, minikempinggel kombinált alpaka-farmot.

Holland házaspár nyitott különleges farmot Kecskemét mellett

Az **Alpacacamp** kifutójában öt kedves és barátságos jószág szalad elénk. Nemrégiben estek át az évente egyszer aktuális nyírás, és vastag bundájuktól megfosztva meglepően karcsúak. A nyári melege felkészülve csak a farkukon maradt meg a dús szőr, amivel ugyanúgy el tudják hajtani a legyeket, mint a lovak, és a fejük tetején meredezik jól fésült, bongyor frizura. A színük annyiféle, ahányan vannak: Negro fekete, Moreno sötétbarna, Diego világosbarna, a kis Xanto krémszínű, Blanco pedig valóban fehér. De mindannyian egyforma érdeklődéssel tanulmányozzák a látogatókat sötét, okos szemével, és egyforma lelkesedéssel fogyasztják el az odanyújtott tápot.

Írta: Mörk Leonóra

Vert: Edwin van Schie

Foto's: Szabó Z. Levente, Mörk Leonóra, Jörgen Maijer

Az öt alpakafiú egy-egy holland, illetve belga tenyésztőtől érkezett, előbb a három nagy, majd az idén a két kicsi. Vidáman szaladgálnak vagy békésen legelnek a kifutójukban, majd ha túl erősnek találják a napsütést, meghúzódnak a fák árnyékában. Láthatólag jól érzik magukat az új alföldi otthonukban, amely nem is különbözhethetne jobban őshazájuktól, az Andok hegyeitől. Mivel alapvetően nyugodt természetűek, és több ezer évnyi együttélés során volt alkalma hozzászokni az emberhez, jámboran tűri a rá irányuló figyelmet.

– Olyan kedves állatok, hogy aki meglátja őket, egyből beléjük szeret – bólogat a farm háziasszonya, Krisztina Valach, aki holland férjével, Jörgennel 2021-ben telepedett le a Kecskemét melletti tanyán. – Pozitív energia árad belőlük, az ide látogatók is mindig mondják, hogy jókedvvel töltik fel őket.

– Most húsvétkor nyitottunk meg – mutat körbe a háziasszony. – Előtte két éven át rengeteget dolgoztunk, amíg mindennel elkészültünk. Mi építettük az istállót, a kutyának a kennelt, mi csináltuk a kifutót, amihez 250 fát ki kellett vágnunk, kiásnunk a gyökereket. Huszonöt teherautónyi fekete földet hoztunk, mert itt csak homok van mindenhol. Erre egyébként a holland vendégek rá is csodálkoznak, volt, aki megkérdezte, mi szórtuk-e fel a kert végében álló két lakókocsi környékét homokkal, hogy a tengerpartra emlékeztessen. Meg kellett magyaráznom neki, hogy itt Kecskemét környékén ez a természetes.

Krisztina eredetileg nógrádi lány, ruhapari középiskolát végzett és divattervezőnek készült. Annak idején azonban a képzőművészeti főiskolára mindössze két embert vettek fel évente erre a szakra, és ő úgy

A 6. oldalon folytatjuk

Dol op de alpaca

Krisztina en Jörgen

Nederlands stel met bijzondere boerderij nabij Kecskemét

Over het knuffelen met alpaca's als populair tijdverdrijf hoorde ik voor het eerst van mijn dochter in Amsterdam. Ze moesten ervoor naar Scheveningen om het uit te proberen en hadden online al vast tickets besteld en wachtten geduldig hun beurt af. Ik was dus best verrast toen ik hoorde dat je dankzij een Hongaars-Nederlands koppel in de buurt van Kecskemét ook in Hongarije met alpaca's kunt troetelen. Met Nederlandse en Belgische boerderijen als voorbeeld hebben Krisztina en Jörgen in Helvécia een Alpacacamp opgezet, een combinatie van alpacaboerderij en minicamping.

Op de losloopweide van het **Alpacacamp** komen vijf vriendelijke dieren aanrennen. Ze hebben onlangs hun jaarlijkse scheerbeurt ondergaan en zien er ontdaan van hun dikke vacht verrassend slank uit. Met het oog op de zomerhitte zit er alleen op hun staart nog een dikke dot haar waarmee ze net als paarden vliegen weg kunnen jagen. En ook boven op hun kop hebben ze nog een keurig gekapte bos krulhaar. De dieren hebben alle hun eigen kleur: Negro zwart, Moreno donkerbruin, Diego lichtbruin, de kleine Xanto crèmekleurig en Blanco is echt wit. Met hun donkere, intelligente ogen kijken ze de bezoekers onderzoekend aan en gretig verorberen ze het aangereikte voer. De vijf alpaca-jongens komen van een Nederlandse en een Belgische fokker, eerst de drie grote en dit jaar de twee kleintjes. Ze rennen vrolijk rond, grazen vredig in de weide of zoeken dekking in de schaduw van

de bomen als de zon te fel schijnt. Ze lijken te genieten van hun nieuwe thuis in de laaglanden, dat niet al te veel zal verschillen van hun thuisland in het Andesgebergte. Omdat ze vreedzaam van aard zijn en door duizenden jaren samenleven gewend zijn aan de mens, ondergaan ze de gedwee alle aandacht die ze krijgen.

'Het zijn zulke lieve dieren dat iedereen meteen dol op ze is,' bevestigt gastvrouw Krisztina Valach, die zich in 2021 met haar Nederlandse man Jörgen vestigde op de boerderij niet ver van Kecskemét. 'Ze stralen positieve energie uit en bezoekers zeggen altijd dat de dieren hen opvrolijken.'

Het weitje onder de acaciabomen

Alles in en om het huis staat in het teken van de alpaca's. Er is een ruime loopweide omringd door acaciabomen waar de dieren vrij kunnen rondrennen, maar ook binnen

Zijdehoenders

verwijst alles naar de alpaca: zo liggen er alpacaknuffels in diverse kleuren, hangen er alpaca-wandkleedjes en zijn er deurstoppers en sleutelhangers in de vorm van alpaca's. Zelfs de zijdehoenders in hun eigen kippenren zien er met hun vachtachtige verengewaad en verentoeffe op het hoofd uit alsof ze van alpaca's in vogels zijn omgetoverd. Tot de huishouding behoren verder nog mudi Ed, een kleine Hongaarse herdershond, die met

Lees verder op blz. 7

Schrijfster Leonóra Mörk

találta, semmi esélye nincs rá, hogy ebből a kettőből ő legyen az egyik. Gondolt hát egyet, és tizenkilenc évesen kiköltözött Hollandiába, Bredába, ahol bébiszitler lett két kisgyerek mellett. Közben az eredeti álmát sem adta fel: textilismereteket tanult, divattervezési tanfolyamot végzett, megtanult szabásmintákat készíteni, és azóta is a ruhaiparban dolgozik. Nem sokkal a Bredába érkezése után megismerkedett a későbbi férjével, aki magánvállalkozóként speciális műanyag padlók forgalmazásával foglalkozott. Hamarosan összeházasodtak, és huszonhat éven át boldogan éltek Hollandiában, mígnem kitört a covidjárvány, és ez mindent megváltoztatott.

Aruba helyett Kecskemét

– Évtizedeken át annyiból állt az életünk, hogy csak dolgoztunk, dolgoztunk – sóhajt fel Krisztina. – A koronavírus viszont elgondolkodtatta az embert, mi is az élete értelme, és bennünk is felmerült a kérdés, vajon akarjuk-e továbbra is ezt a rohanást. Hát nem akartuk. Először az az ötletünk támadt, hogy elköltözzünk Curaçao-ra vagy Arubára, amelyek a mai napig Hollandiához tartoznak, mert jártunk ott párszor, és gyönyörű a tengerpart. De aztán eszünkbe jutott, hogy nagyon beszűkülne a világunk, ha egy ilyen kis szigeten lalnánk. Végül úgy döntöttünk, inkább visszajövünk Magyarországra, mert ha eladjuk a hollandiai lakásunkat, akkor itt tudunk venni egy vidéki házat nagy kerttel. Én megtartottam az állásomat, azóta is időről időre visszarepülök Hollandiába, de a férjem bezárta a cégét, és mivel csak néhány szót beszél magyarul, ki kellett találnunk, ő mivel fog foglalkozni itt. Ekkor gondoltuk ki ezt

a minikempinget, két lakókocsival, ahová a holland barátaink jöhetnének vakációzni, és az alpakákkal, mert több alpakafarmon jártunk már, és nagyon megszerettük őket.

Mivel Krisztina és Jörgen korábban sosem tartott állatokat, először végiglátogattak több ilyen farmot, hogy tanácsot kérjenek és tapasztalatokat szerezzenek. A saját alpakáikhoz pedig meghívták azt a holland hölgyet is, akit csak „alpakasuttogóként” emlegetnek, mert olyan bizalmi kapcsolatot tud kialakítani az állatokkal, mint A suttagó című híres filmben a legvadabb lovat is megszelidítő férfi. Tőle tanulták meg, hogyan kell úgy bánni az egyébként igen érzékeny idegrendszerű alpakákkal, hogy azok ne váljanak nyugtalanná. Emellett sok hasznos tippel kaptak attól a fiatal budapesti állatorvostól

is, aki annak idején a fővárosi állatkertben találkozott először alpakákkal, és annyira megszerette őket, hogy azóta rájuk specializálódott. Bármilyen akad az öt ’fiúval’, Krisztinának mindig ezt a szakembert hívják.

– A látogatóknak mindig azt tanítjuk, hogy lassan, szelíden közelítsenek az állatokhoz, mert ha az ember nyugodt, az állat is az lesz, de ha stresszes, akkor átveszi azt a hangulatát – említi Jörgen. – A vendégek tényleg testközelből láthatják és meg is simogathatják őket. Azt szeretik, ha a nyakukon vakargatják őket, a fejükhöz nem szabad nyúlni, mert ezek csoportos állatok, és amikor kialakítják maguk között a hierarchiát, akkor rangsorban előrébb állók a fejükön nyomják le a többieket a földre. A három nagyot már megszelidítettük úgy, hogy pórázta tudunk rájuk rakni, és lehet

velük sétálni menni, a két kicsi nemrégiben lett egyéves, velük csak most fogunk elkezdni gyakorolni. De gyorsan tanulnak, nagyjából egy hét alatt hozzászoknak a kötőfékhez.

A kellemes éghajlat

Ahogy belépünk a karámba, a tápos zacskó zörgését meghallva az öt jószág azonnal odaüget hozzánk. Különleges, egy belga orvos által összeállított tápot kapnak, ezzel etethetik őket a vendégek is, de az akác- és fűzfalevelet is jó étvágygal behabzsolják, közben nagy, sötét szemük vidáman csillog. A legkisebbre, Morenóra külön kell figyelni, hogy neki is jusson a jutalomfalatokból, különben félrelökdösi őt a többiek. Az alpakák az egyik legfinomabb gyapjú a világon, a szőrük még így, rövidre nyírva is puha, meleg tapintású.

A 8. oldalon folytatjuk ➡

zijn luide geblaf de komst van nieuwe bezoekers aankondigt, en dan nog de de trots van Krisztina, de drie katten, waarvan er een nog met hen mee was verhuisd uit Nederland. De andere twee komen uit de buurt.

’We zijn met Pasen opengegaan,’ leidt de gastvrouw ons rond. ’De afgelopen twee jaar hebben we flink gewerkt. We hebben de stal gebouwd, de kennel voor de hond en we hebben de loopweide gemaakt, waarvoor we 250 bomen hebben moeten rooien en met wortel en al uit de grond halen. En omdat hier overal alleen maar zand ligt, hebben we vijftientwintig vrachtwagens zwarte aarde laten aanvoeren. Onze Nederlandse gasten verbazen zich hierover en vragen soms of we het zand rond de twee woonwagens aan het einde van het erf daar zelf hebben aangevoerd om er een strandsfeertje mee te scheppen. Ik moest hun uitleggen dat juist in deze omgeving rond Kecskemét het zand de natuurlijke bodem vormt.’

Krisztina komt oorspronkelijk uit Nógrád, waar zij de middelbare school voor textiel volgde en de opleiding tot modeontwerper deed. Maar in die tijd werden er maar twee nieuwe studenten per jaar toegelaten tot modeafdeling van de Kunstacademie en ging ze ervan uit dat zij vast niet een van die twee zou zijn. Daarom nam zij op haar negentiende het besluit om te verhuizen naar Breda, waar ze als oppas aan de slag ging en voor twee jonge kinderen zorgde. Ondertussen gaf ze haar oorspronkelijke droom niet op, studeerde textiele werkvormen en deed een opleiding tot modeontwerper. Ook

Wandelen met alpaca's

Overnachten in de woonwagen

was en of we in het oude tempo door wilden gaan. Tja, dat wilden we dus niet. Eerst dachten we erover om naar Curaçao of Aruba te verhuizen, omdat we daar al een paar keer waren geweest en er prachtige stranden

Krisztina Valach

zijn. Maar toen realiseerden we ons dat de wereld wel erg klein zou worden als we op een eiland zouden wonen. Uiteindelijk besloten we naar Hongarije te gaan, want als we onze woning in Nederland zouden verkopen, konden we op het platteland een huis kopen met een grote tuin. Ik kon mijn baan behouden en vlieg sindsdien geregeld terug naar Nederland, maar mijn man stopte met zijn bedrijf en omdat hij maar een paar woorden Hongaars spreekt, moesten we uitvogelen wat hij hier zou kunnen doen. Toen dachten we aan deze minicamping, met twee woonwagens, waar onze vrienden uit Nederland vakantie zouden kunnen vieren, en ook wilden we iets met alpaca’s doen, want we waren al op verschillende alpaca-boerderijen geweest en waren intussen dol op deze dieren.

Omdat Krisztina en Jörgen nog nooit eerder boerderijdieren hadden gehouden, bezochten ze eerst verschillende boerderijen om advies te vragen en ervaring op te doen. En voor hun eigen alpaca’s nodigden ze een Nederlandse dame uit, die bekend staat als de ’alpacafluisteraar’ omdat ze net zo’n vertrouwensband met de dieren weet op te bouwen als die man uit de bekende film **The Horse Whisperer**, die zelfs het wildste paard weet te temmen. Van haar leerden zij hoe zij om moesten gaan met de alpaca’s zodat deze bijzonder gevoelige dieren niet onrustig worden. Ook kregen ze veel nuttige tips van een jonge dierenarts uit Boedapest die destijds voor het eerst in de dierentuin van Budapest had kennisgemaakt met alpaca’s en ze zo leuk vond, dat hij er zich in specialiseerde. Als er iets met hun vijf ’jongens’ moet gebeuren, bellen Krisztina en haar man altijd deze specialist.

’We leren onze bezoekers altijd om de dieren langzaam en voorzichtig te benaderen, want als je rustig bent, is het dier ook rustig, maar als je gestrest bent, neemt het dat over,’ zegt Jörgen. ’Onze gasten kunnen de dieren echt van dichtbij zien, hen aanraken en aaien. Ze worden graag in hun nek gekrabd, maar je mag hun kop niet beetpakken of aanraken. Het zijn kuddedieren zijn en als ze de onderlinge pikorde vaststellen, duwen de dieren die hoger in de orde zijn, de anderen met hun kop naar de grond. De drie grote zijn nu zo mak dat we ze kunnen aanlijnen zodat je met ze kunt wandelen, de twee kleintjes zijn net een jaar oud en beginnen nu met hun training. Maar ze leren snel, binnen een week zijn ze gewend aan het halster.’

Het aangename Hongaarse klimaat

Meteen als we het hok binnenkomen en de dieren het geritsel van de zak met voer horen, rennen ze met zijn vijven op ons af. Ze krijgen speciaal voer dat is samengesteld ➡

A közelségük, muris arckifejezésük, egész kedves, derűs lényük vonzó és megnyugtató. Nem csoda, hogy amikor Jörgen meghirdette a kecskeméti Facebook-csoportban, hogy nyílt napot tartanak, és bárkit szeretettel várnak, a várt harminc-negyven látogató helyett két nap alatt több mint hétszázan keresték fel őket. Köztük sokan a környékbeli hollandok közül is, akik nagy számban telepedtek le a közeli, **Csemő** nevű faluban. Eredetileg Krisztinák is ott kerestek házat, mivel, mint mondja, saját tapasztalából tudja, külföldön élve mennyire fontos az embernek, hogy találjon olyanokat, akikkel az anyanyelvén beszélgethet. Végül mégis inkább **Helvécia** mellett döntöttek, mert a férje úgy látta, ezt a házat tudják átalakítani az elképzelésüknek megfelelően.

– Hollandiában nagyon megváltozott az élet az elmúlt húsz év alatt – magyarázza Jörgen, miért érzi jól magát nálunk. – Ott most 18 millióan laknak egy Magyarország egyharmadának megfelelő területen, óriási a zsúfoltság,

Jörgen Maijer

az ember gyakorlatilag soha sehol nem lehet egyedül. Itt ha kimegyek sétálni az erdőbe, nagy eséllyel senkivel nem fogok találkozni. A hollandok megállás nélkül rohannak, ha két barát találkozni akar, akkor előveszik a naptárjukat, és kikeresik belőle, hogy három hét múlva délután négy órakor mind a ketten ráérnek majd meginni egy kávé. Az emberek ott azért dolgoznak, hogy fizessek a házukra felvett kölcsönt, az egészségügyi biztosítást, a különféle adókat, aztán elmegy erre az egész fizetésük. Arrafelé mindenre akad egy szabály, még azt is előírják, a parkban hol és mikor szabad kutyát sétáltatni. Itt sokkal lazább és biztonságosabb az élet, arról nem is

NL door een Belgische arts en waarmee ook de gasten de dieren mogen voeren. Maar ook eten ze gretig van de acacia- en wilgenbladeren en kijken onderwijl met hun grote, donkere ogen vrolijk in het rond. Je moet wel opletten dat ook de kleinste alpaca, Moreno, voer binnen krijgt, want anders wordt hij door de andere dieren weggeduwd. De vacht van de alpaca behoort tot de fijnste ter wereld en ook nu ze kort geschoren zijn, voelt deze zacht en warm aan.

Met hun benaderbaarheid, gemitte gezicht en opgewekte karakter hebben de dieren een grote aantrekkingskracht op de mens en een rustgevend uitwerking. Geen wonder dat er, toen Jörgen in de Facebookgroep van Kecs-kemét aankondigde dat ze een open dag hielden en iedereen van harte welkom was, in plaats van de verwachte dertig of veertig in twee dagen meer dan zevenhonderd bezoekers kwamen opdagen. Onder hen waren veel Nederlanders uit de buurt, waarvan een groot deel in het nabijgelegen dorp Csemő woont. Eigenlijk waren Krisztina en Jörgen oorspronkelijk ook daar op zoek naar een huis, omdat ze, zegt ze, uit eigen ervaring weet hoe belangrijk het is als je in het buitenland woont, om mensen te vinden met wie je in je moedertaal kunt praten. Uiteindelijk kozen ze voor **Helvécia** omdat volgens haar man dat huis het beste kon worden aangepast aan hun behoeften. 'Het leven in Nederland is de afgelopen twintig jaar erg veranderd', legt Jörgen uit waarom hij zich thuis voelt in Hongarije. 'Er wonen nu 18 miljoen mensen in Nederland in een gebied ter grootte van een derde van Hongarije, het is erg druk en je bent bijna nergens alleen. Als ik hier in het bos ga wandelen, is de kans groot dat ik niemand tegenkom. Nederlanders hebben constant

haast, als twee vrienden willen afspreken, halen ze hun agenda tevoorschijn en komen ze erachter dat ze over drie weken om vier uur 's middags even tijd hebben voor een kop koffie. Mensen werken om de hypotheek, de ziektekostenverzekering en de belastingen te betalen en geven daar dan bijna hun hele salaris aan uit. En voor alles zijn er regeltjes in Nederland, zelfs waar en wanneer je je hond mag uitlaten in het park. In Hongarije is alles veel relaxter en veiliger, en dan heb ik het nog niet eens over het aangename klimaat! Het is heerlijk om in de zomer vroeg wakker te worden met een warm zonnetje en niet met een hele dag regen.'

Nederlanders wonen graag in Hongarije, ze houden van het weidse platteland, de vele thermaalbaden en de ongerepte natuur - zoals Hongaren van de Nederlandse steden houden, de grachten, de bakstenen huizen met puntgevels, de windmolens en natuurlijk de altijd golvende Noordzee. Maar dat is nu juist het grote voordeel van de Europese Unie: burgers zijn vrij om te wonen waar ze willen.

'Natuurlijk is niet alles in Hongarije rozengur en maneschijn, maar als je een gezellig eigen thuis creëert, een prettige omgeving, en de negatieve invloeden van de buitenwereld buitensluit, kun je een heerlijk rustig leven leiden,' zegt Krisztina. 'We wonen hier zo graag dat we het niet eens erg vinden dat we niet op reis kunnen vanwege de dieren, we hebben trouwens al genoeg van de wereld gezien. Ik denk dat je je lot voor een groot deel in eigen handen hebt en dat je je eigen geluk kunt scheppen.' ■

Alpacacamp
Helvécia 6034
Gazdasági dűlő 60
<https://alpacacamp.nl/>

– Természetesen Magyarországon sem minden fenékig tejfel, de ha az ember kialakítja az otthonát, a számára kellemes környezetet, és kizárja onnan a külvilág negatív hatásait, akkor nyugalomban élhet – fogalmaz Krisztina. – Mindenhol találkozhatunk jó és rossz dolgokkal egyaránt, az elégedettség titka az, hogy rátaláljunk arra a helyre, ahol jól érezzük magunkat. Mi annyira szeretünk itt lakni, hogy azt sem bánjuk, ha az állatok miatt nem utazhatunk el, úgys jártuk már a világot eleget. Szerintem az ember jórészt a kezében tartja a sorsát, és megteremtheti a saját boldogságát. ■

Kroniek

Rebecca Broekman komt al heel lang in Hongarije en de grens over gaan voelt bij haar als thuiskomen. Zij is al een tijdje bezig met Hongaars leren en zuigt elk nieuw woordje en nieuwe uitdrukking in zich op. Ik wist dat zij een goede zangstem had en wees haar daarom op de meezingdag van het Hongaars Koor Amsterdam, afgelopen april. Rebecca schreef vervolgens in het Hongaars een stukje over haar ervaringen. De redactie heeft het minimaal aangepast en 'salonfähig' gemaakt voor publicatie in Most Magyarul! (EvS)

In het Hongaars over de Sing Along van het Hongaars Koor Amsterdam

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy e-mail a tanáromtól, ami tartalmazott egy közleményt az Amszterdami Magyar Kórus Sing-Alongról. Azonnal regisztráltam, de már lejárt a jelentkezési határidő. Nagyon örültem, hogy mégis kaptam egy meghívást.

Szombaton, április 20-án Amszterdamba mentem. Mentem vonattal és villamossal. Előtte ebédeltünk. Finom étel volt, gomba-hagyma-torta, zsemle, eper, datolyák meg töpörtyű, amelyet a piacon vettek a **De Smaak van Hongarije** bódéjában. Ebéd után játszottunk egy játékot. Kérdeztünk, és úgy megismerkedtünk egymással.

Voltunk tizenketten kórustagok és nyolcan látogatók. Néhány látogató soha nem beszélt még magyarul.

A nap leszáll

Lachegyi Máté karmester három magyar dalt tanított (és egy holland nyelvűt). A magyar dalok (kánonok): **A nap leszáll, úgy tetszik, hogy jó helyen vagyunk itt és Erdő mélyén.**

A szünetben sok sütemény volt kávéval vagy teával... mintha buli lenne!

Délután meghívtunk kintről embereket a koncertre. Körülbelül 15 ember volt, köztük gyerekek és egy kutya is!

Nagyon szépen énekeltünk és a tapsot élveztük.

Élveztem énekelni az általam kedvelt nyelven. Biztos a következő **Sing-Along**-on újra részt fogok venni! ■

Rebecca Broekman

A nap leszáll

A nap leszáll,
Az égből hull a harmatár,
A rét virága kelyhet tár,
Az éjszaka csendje vár. ■

Contact

Aanmelding en informatie via
Máté Lachegyi, dirigent:
mate.lachegyi@hotmail.com
tel. +31 6 13 978 111 en op
Facebook:
facebook.com/hongaarskoor. ■

Úgy tetszik, hogy jó helyen vagyunk itt

Erdő mélyén

